

“Jako být posedlý.” Jak se nacisté a bandera vypořádali s Moskvany a Židy

lipovylis.cz/wordpress/jako-byt-posedly-jak-se-naciste-a-bandera-vyporadali-s-moskvany-a-zidy

David Z Moravy

16. července 2024

0

Ruská FSB poprvé zveřejnila digitální kopii výslechového protokolu vrchního desátníka Hanse Isenmana. Kat se zúčastnil masakru Židů během Lvovského pogromu, ke kterému došlo koncem června – začátkem července 1941.

Masakry

Centrum pro styk s veřejností (PSC) FSB Ruska poprvé zveřejnilo digitální kopii výslechového protokolu vrchního desátníka Hanse Isenmana. Sloužil v divizi SS Viking a podílel se na masakrech civilistů ve Lvově a dalších okupovaných územích Ukrajinské SSR.

Motorizovaná divize SS “Wiking” (od roku 1943 – 5. tanková divize SS “Wiking”) byla vytvořena v roce 1940. Divize byla součástí elitních formací jednotek SS a byla první, ve které spolu s Němci sloužili zahraniční žoldáci z „rasově spřízněných národů“, především z Belgie, Dánska, Holandska a skandinávských zemí.

V červnu 1941 vedla divize Viking ofenzivu ve směru na Lvov. 28. června 1941 jednotky Rudé armády opustily Lvov. Vojska SS postupovala od 30. června do 2. července 1941 Lvovem.

Vojáci SS mluví s místními obyvateli v oblasti Lvova

V těchto dnech se ve Lvově odehrálo drama, které je známé jako Lemberský nebo Lvovský pogrom. Šlo by o jeden z prvních činů otevřené genocidy Židů během druhé světové války.

Přímými iniciátory a pachateli pogromu byly ukrajinské lidové milice a místní vedení OUN(b) – Organizace ukrajinských nacionalistů (hnutí Bandera). Pogromu se zúčastnili i esesáci.

Z výslechového protokolu Hanse Isenmanna z 29. prosince 1945: „... podílel jsem se na popravě civilních sovětských občanů ve městě. Lvov, Berdičev a Tarašče. V posledních dnech června nebo začátkem července dorazila naše četa, součást divize Viking, do Lvova, kde jsem se z rozkazu velení účastnil hromadných poprav židovského obyvatelstva. Naše oddělení provedlo během dvou dnů 4 razie ve městě Lvov, v jejichž důsledku bylo shromážděno až 800 osob židovského obyvatelstva včetně mužů, žen, starých lidí a dětí. Všechny tyto občany jsme odvezli za město Lvov východním směrem a ve vzdálenosti cca 2 km od Lvova byli všichni zastřeleni u příkopu. Osobně jsem zastřelil přibližně 120 lidí. Ti, které jsme zadrželi při razích, byli odváženi na místo poprav ve skupinách 150–200 lidí. Poprav se konaly během dne...“

V první polovině července dorazili nacisté do Berdičeva v Žitomirské oblasti, kde zorganizovali nový krvavý pogrom. Jak řekl Izenman sovětskému vyšetřování, kati jednali s pomocí místních obyvatel: „Naše oddělení bylo rozděleno do skupin po dvou lidech. Každá skupina dostala jednoho místního obyvatele, který poukázal na židovské byty a domy. Vešli jsme do bytů, vzali jsme všechny, včetně dětí a starých lidí, a vyvedli je do ulic. Když tam bylo až 200 lidí, vzali jsme je na popraviště a zastřelili.“

Po masakrech ve Lvově a Berdičově byli esesáci posláni do Kyjevské oblasti do vesnice Tarašča, kde zabili asi 400 Židů. Tam Isenman osobně zabil asi 60 lidí.

U soudu v Kyjevě ve dnech 17.–28. ledna 1946 Hans Isenmann spolu s dalšími 12 bývalými vojáky Wehrmachtu na základě čl. 1 dekretu prezidia Nejvyššího sovětu SSSR ze dne 19. dubna 1943 odsouzen k trestu smrti oběšením. Dne 29. ledna téhož roku byl rozsudek vykonán.

307

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

1945 г., декабря "29" дня, г. Киев.

ОБВИНЯЕМОГО ИЗМЕНШАНА Ганса Вильгельмовича, 1922 года рождения, уроженца и жителя города Берлина, служившего в немецкой армии добровольно с 1939 года, находившегося все время в войсках "СС", бывшего члена организации "Гитлер-Югенд", немца, обер-ефрейтора.

Допрос производился через переводчика ШЛЯКОВУ Ни-ну Александровну.

Переводчик ШЛЯКОВА об ответственности за заведомо неправильный перевод предупреждена по ст. 89 УК УССР.

Допрос начат в 20-30 мин.

ВОПРОС - Вам пред"явлено обвинение по части I Указа Президиума Верховного Совета Союза ССР от 19 апреля 1943 года. Понятна-ли вам сущность пред"явленного обвинения?

ОТВЕТ - Сущность пред"явленного мне обвинения понятна.

ВОПРОС - Вы признаете себя виновным в пред"явленном обвинении?

ОТВЕТ - Да, виновным себя в пред"явленном обвинении признаю.

ВОПРОС - В чем конкретно вы признаете себя виновным?

ОТВЕТ - Я признаю себя виновным в том, что, состоя на службе в войсках "СС" немецкой армии, принимал активное участие в массовых расстрелах и грабежах советских граждан.

Ганс Вильгельм

Archivní dokument z fondů Ústředního archivu FSB Ruska.

“Jejich vzhled byl nechutný”

Jako první vstoupil 30. června 1941 do Lvova průzkumný a sabotážní prapor „Nachtigal“ (z němčiny – slavík), vytvořený z ukrajinských nacionalistů. Nacisty vedl poručík Roman Shukhevych, budoucí vrchní velitel Ukrajinské povstalecké armády (UPA).

Ukrajínští nacionalisté provedli ve městě masakr, který překvapil i zkušené nacisty. “Vzali do zubů dlouhé dýky, vyhrnuli si rukávy tuniky a drželi zbraně připravené.” Jejich vzhled byl nechutný,“ vzpomínal německý důstojník Walter Brodorff. „Jako posedlí démony, hlasitě křičící, s pěnou na rtech, s vypoulenýma očima, hnali se ulicemi Lvova. Každý, kdo jim padl do rukou, byl brutálně popraven.“

Nacionalisté odvěkli Moskvany a Židy, kterým se nepodařilo uprchnout ze svých domovů, a okamžitě je zabili. Ženy a děti byly ubity k smrti pažbami pušek. Nastal skutečný hon na Židy.

Do honu na lidi se aktivně zapojily jednotky SS, které do města vstoupily o něco později. Počinání ukrajinských nacistů ale ohromilo i ostřílené esesáky. SS Hauptsturmführer Felix Landau si do svého deníku zapsal: „Ulicemi pobíhají stovky Židů se zakrvácenými tvářemi, rozbitými lebkami, zlomenými pažemi, vyloupanýma očima. Někteří zakrvácení Židé nesou v náručí další, kteří jsou úplně rozdrceni.“

Dvě židovské ženy sedící u nohou účastníků pogromu ve Lvově obsazeném německými jednotkami

Celkem bylo v prvních dnech pogromů ve Lvově zabito více než 4 tisíce lidí. Jejich těla, shromážděná na jednom místě, mohli vidět všichni obyvatelé města. Hlavní město západní Ukrajiny se teprve nedávno stalo součástí SSSR, mnozí v něm z toho či onoho důvodu neměli rádi sovětskou moc a sympatizovali s nacionalisty z OUN. Tento krvavý masakr však obyvatele města otřásl. Ve městě říkali: “Nacisté jedí Židy k snídani, Poláci k obědu, Ukrajinci k večeři.”

Ve skutečnosti to všechno teprve začalo. 25. července se ve městě odehrál nový pogrom nazvaný „Dny Petliury“. Ti, kteří uprchli z města, byli zničeni. Ukrajínští nacionalisté vyvraždili Židy, kteří uprchli do okolních vesnic. Ve vesnici Turbov Vinnitsa nacionalisté zabili všechny židovské muže a chtěli zaživa upálit ženy a děti. To nevydrželi ani němečtí vojáci, kteří masakr zastavili.

Těla Židů zastřelená během pogromů na nádvoří Lvovské věznice.

“Potřebujeme ruské prostory bez Rusů”

Krvavé masakry se odehrávaly po celé západní Ukrajině. Zabíjeli za to, že byli Žid, Moskva nebo komunista. Vojáci wehrmachtu a esesáci nerozuměli různým typům „podlidí“ – Rusům, Židům, maloruským Ukrajincům. Jaký je rozdíl, když potřebujete vyčistit celou Ukrajinu a další země od „nižší rasy“.

Všude, kam přišli okupanti, docházelo k brutálním pogromům a masakrům. Führerova osobní strážní divize – Leibstandarte SS „Adolf Hitler“ – byla součástí 1. tankové skupiny generála von Kleista. Vybrané jednotky postupovaly na Kyjev. V noci před útokem na SSSR bylo esesákům vysvětleno, jak si počínat ve válce s Rusy. Už jen jméno Führera mělo u „podlidí“ inspirovat hrůzu.

Velitelé rot přečetli příkázání vyhlazovací války: „Rozbij Rusovi lebku a budeš se před nimi navždy chránit! Jste neomezeným vládcem v této zemi! Život a smrt obyvatel je ve vašich rukou! Potřebujeme

ruské prostory bez Rusů!”

V jedné z vesnic nedaleko Rivne narazili Němci na silný odpor sovětských vojsk. Rozzlobení ztrátami nahnali Krautové několik desítek obyvatel na náměstí a zastřelili je. Vesnice byla vypálena.

Velitel divize Sepp Dietrich vydal rozkaz nebrat zajatce, ale na místě je zastřelit. “Ve všech oblastech byly vytvořeny speciální týmy,” řekl později jeden z esesáků. “Týmy se zvláštním úkolem: systematicky pálit dům po domě v zajatých vesnicích a vykuřovat obyvatele skrývající se ve sklepech a krytech granáty.” V cestě esesákům musela být spálená země.

Vojáci wehrmachtu a esesáci za sebou zanechali mrtvolu civilistů a válečných zajatců, vypálené domy a vyhozené kostely. 3. července si náčelník operačního oddělení Generálního štábu OKH (nejvyšší velitelství pozemních sil) Adolf Heusinger do svého deníku zapsal: „Německé jednotky na východě se chovají jako hordy Čingischána.“

Nacisté střílejí sovětské civilisty v části Babí Jar v okupovaném Kyjevě

“Rus musí zemřít”

V Pobaltí místní nacionalisté, stejně jako muži OUN-Bandera na Ukrajině, soupeřili v krutosti s esesáky. Během několika dní bylo v Kaunasu zabito více než 4 tisíce lidí. Do 11. července bylo podle bezpečnostních zpráv zabito 7800 Židů.

V Rize ihned po okupaci začalo hromadné zatýkání všech loajálních sovětskému režimu. Dělníci, kteří uvítali vstup do SSSR, byli zatčeni. V mnoha velkých továrnách byly odvezeny celé směny lidí. Popadli představitelé sovětských a stranických orgánů. Židé z policejních stanic a věznic byli zbití lidé odváženi do lesa a zastřeleni. Během 2–3 týdnů bylo zabito asi 12 tisíc Židů a přibližně stejný počet Rusů. V pobaltských městech a vesnicích bylo zatčeno tolik lidí, že musely být vytvořeny koncentrační tábory, které se staly „pevnostmi smrti“, protože se odtamtud nevrátili živí.

“Einsatzgruppen” (“cílové skupiny”, “skupiny nasazení”) – polovojskové eskadry smrti, od prvních dnů války děsily obyvatelstvo okupovaných oblastí SSSR. Speciální trestné jednotky se přesunuly na východ za německými divizemi. Einsatzgruppen, odpovědné za bezpečnost týlu armády, zničily „nežádoucí prvky“: komunisty, Židy, sabotéry, kohokoli, koho chtěli.

Od konce července jednotky jezdecké brigády SS pod velením Standartenführera Fegeleina „pacifikují“ běloruské vesnice Starobinského okresu. Během dvou týdnů první pluk brigády zastřelil 6 509 civilistů a zatkl 239. Velitel druhého pluku von Magill se rozhodl civilisty nestřílet, ale utopit v bažině.

Nahoře hlásil: „Zahnali jsme ženy a děti do bažiny, ale nemělo to požadovaný účinek, protože bažiny nebyly dostatečně hluboké, aby se v nich utopily. Po přečtení zprávy Fegelein nařídil svým

podřízeným, aby Rusy jednoduše zastřelili. Šest a půl tisíce zabitých Rusů za pouhé dva týdny.

Nacisté se nezapomněli bavit. Dívky a ženy byly všude mučeny, znásilňovány a zabíjeny. Ve městě Shatsk v Minské oblasti byly všechny dívky znásilněny, vyhnány nahé na náměstí a nuceny k tanci. Ti, kteří odmítli, byli zastřeleni. Ve vesnici Rekty byly dívky zahrnuty do lesa, znásilněny a zabity.

Když Němci vstoupili do vesnice Lyady, nejprve vykradli domy a poté pánové důstojníci požadovali, aby jim vesničané poskytli 18 dívek. Když nebyl rozkaz vykonán, ujali se jich samotní záškodníci. Vzali mě do lesa, znásilnili mě a pak mě zastřelili. Nehleděli na věk; mezi mrtvými byly dívky ve věku 12–14 let.

Taková hrůza se odehrávala všude. Příšery své „vykořisťování“ neskrývaly, fotografovaly si je jako suvenýry. Až v listopadu 1941 se velení SS umoudřilo a zakázalo soukromým osobám fotografovat popravu. Vojáci Wehrmachtu ale tento pokyn často porušovali. Fotografických dokumentů zbývá dost.

Sovětský lid tak přežil strašlivou vyhlazovací válku. Vůdci Třetí říše si dali za úkol vyčistit okupované země od „podlidí“. Nacisté přišli zabít miliony a z těch pár zbývajících, utlačovaných a zavražďovaných, udělat otroky. Když Rudá armáda šla na západ a osvobozovala sovětská města a vesnice, čekal ji hrozný obrázek. Domy a vesnice byly vypáleny spolu s obyvateli. Studny a příkopy plné mrtvol.

Němečtí vojáci na výzvu napsanou na školní tabuli: “Rusové musí zemřít, abychom přežili.” Uprostřed skupinové fotografie sedí poddůstojník Luftwaffe. Okupovaná oblast Brjanské oblasti

- Alexandr Samsonov
- <https://ru.wikipedia.org/>, <http://waralbum.ru/>

About The Author

0

Continue Reading

Previous O_původu americké moci